

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. évi május hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. évi május hó 18. napján kelt 5.B. 229/2010/18. sorszámú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott börtönbüntetését 7 (hét) évre, a közügyektől eltiltás tartamát ugyancsak 7 (hét) évre enyhíti.

Az elsőfokú eljárás során felmerült 518.897 forint (Ötszáztizennyolcezer-nyolcszázkilencvenhét) bűnügyi költségből a vádlott köteles megfizetni 401.177 (Négyszázegyezer-egyszázhetvenhét) forintot, míg a fennmaradó 117.720 (Egyszáztizenhétezer-hétszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta eltelt időt beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2010. évi május hó 18. napján kelt 5.B.229/2010/18. sorszámú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettében (Btk. 166. §-ának (1) bekezdése) állapította meg, s ezért a vádlottat 9 évi börtönbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott börtönbüntetésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A bűnjelként bevételezett tárgyak közül a bűncselekmény elkövetésének eszközét elkobozta, míg a további tárgyak lefoglalását megszüntetve, részben a vádlottnak illetve a sértett hozzátartozójának kiadni, részben megsemmisíteni rendelte. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ügyész tudomásul vette a fenti ítéletet, amely ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést téves minősítés miatt és a büntetés mérséklése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 584/2010/1. számú átiratában az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott eljárás eredményeként a rendelkezésére álló bizonyítékok rendszerezett értékelésével megalapozott tényállást állapított meg. Részletes elemzését adta, hogy a vádlotti állítások közül melyeket és mennyiben fogadott el, illetve azon részeiben, amennyiben nem fogadta el, milyen a vádlotti állítást cáfoló bizonyítékokra alapozott.

Mérlegelése logikailag hibátlan, érvelése megfelel az életszerűség követelményének is.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, akinek cselekményét törvényesen minősítette.

A hiánytalanul számba vett és kellő súllyal értékelt bűnösségi tényezők figyelembevételével kiszabott fő- és mellékbüntetés megfelelő joghátrány, amelynek lényeges enyhítése nem indokolt.

Az ítélete járulékos döntései is törvényesek.

A vádlott védője fellebbezését a nyilvános ülésen változatlanul fenntartotta.

A vádlott terhére rótt cselekmény minősítésének erős felindulásban elkövetett emberölés büntettére történő megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, arra hivatkozva, hogy a bűncselekmény elkövetésében közrejátszott, hogy a terheltnek megromlott a viszonya volt házastársával, hogy a sértett az ő anyagi javait dézsmálta, illetve súlyosan ittas állapotban provokálta őt.

A védői álláspont szerint a büntetés kiszabása körében a büntetett előélet kisebb súlyú, mivel korábban a vádlottat nem erőszakos bűncselekmény miatt vonták felelősségre, illetve további enyhítő körülmény, hogy a bűncselekmény elkövetése után önként jelentkezett a rendőröknél.

A vádlott fellebbezését írásban részletesen indokolta, amelyet az utolsó szó jogán is fenntartott.

Beadványában az ítélet indokolásának egyes részeit kifogásolta. Így kitért rá, hogy ugyan az eredetileg egyeztetett időponthoz képest később érkezett meg, de olyan időben ment a gyerekéhez, amiről minden jelenlevő előzetesen értesült. Korábban

előterjesztett védekezését megismételve hivatkozott a sértett és közte lezajlott tettlegesség helyszínére, körülményeire, három általa elszenvedett ütet részletezve. Újból említést tett róla, hogy a vádbeli alkalommal is észlelte, hogy a tulajdonát képező komplett konyhabútor és annak tartozékai hiányoznak, továbbá, hogy a benne levő jelentős feszültséget fokozta, hogy félt a tanútól, aki vele szemben a sértett pozícióját erősítette.

A fellebbezések részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti perorvoslatok alapján bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a tárgyaláson kihallgatott személyekkel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helytálló tényállást állapított meg, amikor a vádlott beismerő, további bizonyítékokkal alátámasztott vallomását elfogadta, illetve ezt meghaladó részeiben a terhelt védekezését elvetette.

Ugyanakkor a tényállás - Be. 351. §-ának (2) bekezdés b/ pontja szerint - részben megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg.

A másodfokú bíróság ezért a rendelkezésére álló iratok tartalma alapján a tényállásban írtakat az alábbiakkal egészítette ki:

- A sértett az utcán egy kővel a kezében gépkocsija szélvédőjének betörésével fenyegette a vádlottat (a tanú szembesítéskor tett vallomása: nyomozati iratok 473. oldala és tárgyalási vallomása: 18./ sorszámú jegyzőkönyv 8-9. oldalai);
- A sértett mellkasa elülső felszínén, a talpsíktól 123-127 cm magasságban, a III-IV. bordaközön keresztül a mellüregbe jutó és a tüdőt is sértő, 10 cm-es szűracsatornával járó sérülést is elszenvedett (orvosszakértői vélemény 1/B pontjában részletezett sérülés - nyomozati iratok 237. oldala);
- A sértett hátának bal oldalát érő és mellüregbe nem hatoló szúrás szűracsatornájának hossza: 10 cm (az orvosszakértői véleményben 3./ sorszám alatt leírt külsérelmi nyom - nyomozati iratok 237. oldala);
- A sértett ütése következtében a vádlott bal felső ajka kissé megduzzadt, a nyálkahártya belül bevérzett, megrepedt (BRFK Bűnügyi- és Fogdaorvosi Alosztály orvosi véleménye - nyomozati iratok 353. oldala).

A tényállás részleges megalapozatlansága ekként a Be. 352.§-ának (1) bekezdés a/ pontja szerint kiküszöbölhető volt.

A fenti kiegészítéssel és pontosítással a tényállás minden tekintetben megalapozottá vált a másodfokú eljárásban irányadóvá vált.

A bizonyítékok értékelése körében az elsőfokú bíróság az egyes bizonyítékokat önmagukban és egymással összevetve kellő részletességgel értékelte.

A kiegészített és a felülbírálat során irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetés is okszerű.

A bűncselekmény minősítése ugyancsak törvényes.

Az ítélet jogi indokolásában az elsőfokú bíróság számot adott róla, hogy a vádlott elkövetéskori szándékának vizsgálatánál miből következtetett az ölési szándékra, s azt is helytállóan állapította meg, hogy egyenes szándékkal (Btk. 13.§-ának I. fordulata) cselekedett.

A cselekmény jogi minősítése körében helytállóan hivatkozott a Legfelsőbb Bíróságnak az élet és testi épség védelméről szóló 15. számú Irányelvére és részletezte a bűncselekmény tárgyi és alanyi tényezőit.

Az irányelv részletesen foglalkozik a méltányolható okból származó erős felindulásban elkövetett emberölés alanyi és tárgyi oldalának ismérveivel is.

A Btk. 167.§-a az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapításához három törvényi előfeltétel együttes fennállását kívánja meg: a méltányolható okból származó, élelektani alapon kialakuló, erős indulat hatására végrehajtott rögtönös ölési cselekményt.

Az erős felindulásban elkövetett emberölés törvényi tényállása mindenképp az indulat jelentős fokát kívánja meg. Az érzelmek tobzódása, erőssége, mélysége ugyanis kihatással lehet az elkövető fizikai és pszichikai megnyilvánulásaira és olyan tudatszűkülethez vezethet, amelynél az akarat-elhatározás és a cselekmény kialakulása, valamint annak befolyása feletti értelmi ellenőrzés gyengül, az elkövető szándékának kialakulásánál hiányoznak a megfontolás ismérvei, az elkövető az indulat hatására elveszti az önkontrollt és tevékenysége ezáltal ellenőrizhetetlenné válik.

Az erős felindulásban elkövetett emberölés kísérletéhez tehát az szükséges, hogy a méltányolható okból származó erős felindulás tudatot elborító, a szokásos mérvű megfontolást lehetetlenné tevő intenzitású legyen.

A vádbeli szituáció a vádlott számára nem volt váratlan.

A vádlott és a sértett közti elmérgesedett viszonyt igazolják a bűncselekményt megelőző folytatott trágár hangvételű telefonbeszélgetéseik, s ezt tükrözte a helyszínen kialakult vita, majd veszekedés is. A sértett magatartása rendkívül agresszív, kötekedő volt, amely a tettegességet sem nélkülözte, - ez azonban nem váltott ki a vádlottnál tudatszűkült állapotot.

A vádlott a cselekményt megelőzően, annak lefolyása alatt és annak befejezése után egyaránt tudatosan cselekedett. Az emberi élet kioltása alkalmas eszközzel nem vaktában csapkodott, hanem mellkasra leadott, célirányos szúrásokkal okozott sérüléseket a sértettnek. Az adott helyzethez illő racionális magatartást jelez a terhelt ezt követő magatartása, is nevezetesen, hogy a kés eldobása után a

helyszínt elhagyva járművének biztonságos elhelyezése iránt intézkedett és hozzátartozóit tájékoztatta a történetekről.

A fentiek tükrében a terhelt a sértett alappal kifogásolható magatartása által kiváltott indulat hatása alatt, de korántsem önkontroll nélkül cselekedett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény nem az emberölés privilegizált esete. Etekintben a másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság részletes indokolásával.

A jelenleg hatályos törvény alkalmazása a vádlottnál az elkövetéskori törvényhez képest nem eredményezne kedvezőbb elbírálást, ezért az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a vádlottal szemben a bűncselekmény elkövetésekor irányadó törvényt.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel az enyhítő és súlyosító hatású bűnösségi tényezőket.

A bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást kellett a vádlott javára értékelni, továbbá nagy nyomatékka a súlyos fokban ittas sértett erőszakos, kötekedő magatartásában megmutatkozó sértetti közrehatást.

A vádlott azon magatartása, hogy lakásából kijöve igazoltatását követően nem szegült ellen a rendőri intézkedésnek, nem tekinthető azzal egyenértékűnek, hogy feladta magát a rendőrségen, -s így javára enyhítőként sem volt értékelhető.

A súlyosító körülmények közül mellőzte a másodfokú bíróság a szűrésok számára hivatkozást, mivel a hétszeri szűrés az egyenes szándék megállapítására ad alapot, s meg sem közelíti a különös kegyetlen elkövetéshez szükséges elkövetési módot.

A terhelt büntetett előéletének is a kelleténél nagyobb jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság. A vádlottat más jellegű bűncselekmény miatt ítélték pénzfőbüntetésre, majd alkalmaztak vele szemben intézkedést, amelynek próbaideje eredményes elteltétől a bűncselekmény elkövetésig több mint három év telt el.

Emiatt a büntetett előélet nyomatéka csekélyebb.

A fenti bűnösségi tényezők kellő nyomatékka értékelése mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, annak lényeges enyhítése szükséges.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla - ekörben alaposnak találva a bejelentett fellebbezéseket, - a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát kilenc évről hét évre, s ehhez igazodóan a mellékbüntetést tíz évről ugyancsak hét évre enyhítette.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során az ügydöntő határozat meghozataláig felmerült bűnügyi költség (költségjegyzék 1-10./ tételei alatt) összegszerűségében helyesen

meghatározott, teljes összegének viselésére kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy - mérgezésre utaló adatok hiányában - szükségtelenül került sor a sértett szerveinek toxikológiai vizsgálatára, s ezzel kapcsolatban indokolatlanul keletkezett az eljárás nyomozati szakában a költségjegyzékbe 8./ tétel alá bejegyzett 117.720 forint összegű szakértői díj, amely kiutalt költség tekintetében az iratok között számla sem lelhető fel.

A másodfokú bíróság ezért a szükségtelenül felmerült bűnügyi költség megfizetése alól a vádlottat a Be. 338.§-ának (2) bekezdése szerint mentesítette azzal, hogy azt - a Be. 339.§-ának (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti részbeni megváltoztatása a Be. 372. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Az ítélet további rendelkezései törvényesek, ezért az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A főbüntetésbe - a Btk.99.§-ának (1) és (2) bekezdési szerint - beszámította a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Budapest, 2011. évi május hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 2010. évi május hó 18. napján kelt 5.B.229/2010/18. sorszámú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.273/2010/7. sorszámú ítéletében foglalt változtatással 2011. évi május hó 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2011. évi május hó 19. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző